

899.962.1(09)

5 - 757

ივანე ჯავახიშვილის სახელობის თბილისის
სახელმწიფო უნივერსიტეტი

ხელნაწერის უფლებით

ნანა რომანის ასული არახამია

ილია ჭავჭავაძის "განდეგილი" ქართულ
ლიტერატურათმცოდნეობაში

10.01.01 - ქართული ლიტერატურა

საზოგადოებრივი მაცნე

ფილოლოგიის მეცნიერებათა კანდიდატის
სამეცნიერო ხარისხის მოსაპოვებლად
ნარმოდგენილი ნაშრომისა

თბილისი
1999

899.962.1(09) - 1697 -

5 - 757

shsbooks 6.

npis fizmoxi

fhr

- 1697 -

ნაშრომი შესრულებულია ივანე ჯავახიშვილის სახელობის
თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის ახალი ქართული
ლიტერატურის ისტორიის კათედრაზე

სამეცნიერო ხელმძღვანელი - ფილოლოგის მეცნიერე-
ბათა დოქტორი, პროფე-
სორი რთარ ჭურღულია
ფილოლოგის მეცნიერე-
ბათა დოქტორი, პროფე-
სორი რთარ გაქანიძე

როგორი რაონები:

ფილოლოგის მეცნიერებათა დოქტორი,
პროფესორი როსტომ ჩხეიძე

ფილოლოგის მეცნიერებათა კანდიდატი,
დოცენტი გურამ გვერდიშვილი

ნაშენი როგორია - სულხან-საბა ორბელიანის
სახელობის სახელმწიფო პედაგო-
გიური უნივერსიტეტი

დისერტაციის დაცვა შედგება 1999 წლის "4" ივნისს
"2" საათზე ივანე ჯავახიშვილის

სახელობის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის
ფილოლოგის დარგის სადისერტაციო საბჭოს P 10.01.01

C № 2 სხდომაზე.

მისამართი: 380028 თბილისი, ი. ჭავჭავაძის გამზირი №1

დისერტაციის გაცნობა შეიძლება თსუ ცენტრალურ გამოცემაში. სადისერტაციო მაცნე დაიგზავნა 1999 წლის 29 ქვით

დისერტაციონ საბჭოს სწავლული

მდივანი, პროფესორი გ. მ. ტაბიძე

ნაშრომის ზოგადი დახასიათება

თავის აძლიერება: ილია ჭავჭავაძე ქართულ სინამდვილეში იყო და რჩება ღრმა ინტელექტისა და ანალიტიკური ტალანტის ხელოვნად. დიდი მწერალი და მოაზროვნე მუდამ ცდილობდა, ქართული მწერლობა ჩაერთო ევროპულ მხატვრულ-ესთეტიკური პრობლემატიკის წრედში. თავისი შემოქმედებითი მიზანსწრაფვით ილიას ქართველი მემორა აჟყავდა ევროპული ლიტერატურის ინტერესების დონემდე. ეს ეხება დიდი მწერლის თითქმის ყველა თხზულებას, მაგრამ განსაკუთრებით კი "განდეგილს". "განდეგილი" თავისი პრობლემატიკის მასშტაბურობით და საკითხთა გააზრების დონით არა მხოლოდ ილია ჭავჭავაძის ლიტერატურულ მემკვიდრეობაში, არამედ საერთოდ ქართული მწერლობის ისტორიაში ის თხზულებაა, რომელშიც დგას კაცობრიობის მხატვრული აზროვნების მანათობელ ვარსკვლავთა მიერ არაერთგზის გამოხატული თემის ასკეტიზმის - ქართველი მწერლის მიერ ახლებურად გააზრება. ამ გაბედული სვლითაც სცადა დიდმა ილიამ თავისი მხატვრული ძალა და სწორედ, რომ მისთვის ჩვეული შემოქმედებითი სიმამაცით შეერთო მსოფლიო ლიტერატურული პროცესის დიდ ოკეანეს. მართლაც, მსოფლიო ლიტერატურაში აღიარებული შეხედულებების მიხედვით, მხოლოდ დონუანისა და ფასტის თემები თუ უწევენ მეტოქეობას განდეგილობის თემას. ალბათ, ამის გამოა, რომ ჩვენს მრავალსაუკუნოვან მწერლობაში რამდენიმე ნაწარმოების ჩამოთვლა თუ შეიძლება, რომელსაც აზრთა ისეთი სხვადასხვაობა და კრიტიკული რეფლექსირება ჰქონდეს, როგორც ილია ჭავჭავაძის "განდეგილს". ეს, პირველყოვლისა, მისი ავტორის სერიოზულ ინტერესთა მაუწყებელია და, მეორეს მხრივ, ქართული პუმანიტარული აზროვნების სიმწიფის საბუთი. ილიას "განდეგილი" ჩვენს სინამდვილეში ისეთ კულტურულ-ლიტერატურულ ნიშან-სვეტად აღიმართა, რომელმაც მიიპყრო